

Fotó: Hargita Tábor, Joó Erika

Nemzedékek együtt, Istent tükrözve

„Egy-egy gyülekezeti jubileum a közösség ápolása és megerősítése mellett arra is jó, hogy újból odafigyeljünk arra, amit Isten tett közösségi életünkben. Ez nemcsak hálára ad lehetőséget, hanem annak megértésére is, hogy kik vagyunk, milyen embereké és közösségé tett bennünket az Úr, milyen szellemi örökségünk van, és hogyan ápoljuk és erősítjük ezt a közösséget. Múltunk egy-egy mozzanata fölött elmélkedve feltettük a kérdést, hogy «mit üzen a múlt»? Mi az, amit Isten a múltunkon keresztül tudomásunkra akar hozni, és mi az, amit magunkkal kell vinnünk, amikor előre tekintünk és a jövőt kémleljük?»

Ma egyre inkább olyan időket élünk, amikor sok minden más mellett az idősekről való életszemlélet is megváltozott — sajnos rossz irányba. Mára az idős emberek elvesztették néhány évtizeddel korábban még oly becses értéküket. A fiatal nemzedék számára – tisztelet a kivételnek – mára már teherré vált együtt élni azokkal, akiknek tulajdonképpen oly sokat köszönhetnek. „Jó az öreg a háznál” – szól a mondás, de a folytatásból gyakran kiderül, hogy mindez csak ironia. Hiszen sokan úgy gondolják, hogy az idősekkel csak baj van. Pedig mennyi áldás származik abból, ha a nemzedékek egymást kiegészítve, a másik értékét felismerve élnek egymás mellett! Mert valóban sokkal szebb együtt az élet, és ezt saját tapasztalat alapján is vallom. S most hadd soroljak fel néhány alapelvet amelyek ezt alátámasztják!

Miért szebb együtt az élet az idősekkel?

1. Mert Isten így tervezte, amikor embert teremtett.

Az ember kapcsolatokra lett teremtve. Isten első kijelentése teremtményének koronájáról, az emberről, így hangzott: „Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra.” Az ember létezésének elsődleges célja Isten személyének visszatükrözése. Az az Isten pedig, akit az ember visszatükröz, kapcsolatokban létezik. Az is bizonyítja ezt, hogy az Úr második kijelentése az emberrel kapcsolatosan így hangzott: „Nem jó az embernek egyedül lenni.” Ezért van az, hogy a Biblia lapjain az ember kapcsolatokban jelenik meg. Egyedül sebezhetőbbek vagyunk, nagy félelmünk és gyötrelmünk a magány. A gyermekek születése is Isten teremtségi tervének szerves része. Ennek céljából jött, jön létre a család, a gyülekezet és a társadalom. → [3. oldal](#)

∴ KÖZLEMÉNY ∴

Változnak a 2024-es sajtótermékek árai!

A Szövetség elnökségének döntése értelmében az infláció gazdasági nyomása, a postai, és más, előreláthatóan emelkedő költségek ellensúlyozására **emelkedik a 2024-re érvényes sajtókiadványok ára a következőképpen: Vezérfonal – 10 lej, Áhítat – 30 lej, Falinaptár – 5 lej, Szeretet-előfizetés – 40 lej egy évre.** Köszönjük a testvérek megértését és imádkozunk, hogy Isten rendelje ki a személyes forrásokat ezekre a költségekre is!

Kérjük a **lapfelelősöket**, lelkipásztorokat, hogy **igyekezzenek minél előbb kitölteni** az októberi lapszámmal együtt kiküldött rendelési íveket a sajtótermékekre, és **november 10-ig visszajuttatni a rendelési számokat** a szerkesztőségbe **szkennelve, email-ben**, vagy az **rmbgysz.ro** honlapon található **rendelési ív** beküldésével!

A Magyarországi Baptista Egyház „Tovább Jézussal!” címmel szervezi meg a Baptista500 jubileumi rendezvénysorozat ünnepi záróalkalmát 2023. november 19-én, 17 órakor a Papp László Budapest Sportarénában. A vendég evangélista, Billy Graham unokája, Will Graham lelkész, és a The Afters együttes mellett Pintér Béla és több más hazai előadó, valamint egy 500 fős kórus is szolgálni fog. A rendezvény célja, hogy „a Budapest Sportaréna megteljen Istent hívó és kereső emberekkel, és sokan átadják életüket Jézus Krisztusnak”. A rendezvényhez csatlakozni lehet segítőként, szolgálóként több területen: gyülekezeti, illetve intézményi koordinátor és szervező csoportos utazáshoz, kórustag, önkéntes. Még több információ az MBE honlapján, a **baptistaarena.hu** internet-címen! **Regisztrálni, jegyet vásárolni, szolgálatra jelentkezni is itt lehet!**

Meghívó missziókerületi konferenciára

Szeretettel várjuk a Szövetség gyülekezeteinek képviselőit az év végi missziókerületi konferenciákra, amelyek a következő időpontokban és helyszíneken lesznek:

Székelyföldi missziókerület	november 18, Hargita Tábor
Kolozsvári missziókerület	november 25, Torda
Szilágysági missziókerület	december 2, Szilágysámson
Nagyváradai missziókerület	december 9, Élesd

A gyűlések **délelőtt 10 órakor** kezdődnek. A napirend a missziókerület adminisztratív és lelki teendőinek megbeszélése, valamint egy előadás meghallgatása, amit „Az ifjúság helye és szerepe a gyülekezeti életben” címmel Szabó László főtítkárhelyettes fog tartani.

A teljes jogkörű gyülekezetek tagszámukhoz képest a következőképpen küldhetnek képviselőket: 20-50 tag között 1 képviselő, 51-100 tag között 2 képviselő, 101-150 tag között 3 képviselő, 151-200 tag között 4 képviselő, 201-250 tag között 5 képviselő, 251-300 tag között 6 képviselő, 301-350 tag között 7 képviselő. Ezen felül minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjai az anyagyülekezet tagjaival együtt jönnek számításba. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

A testvéri találkozás reményében, **Rajna Ottó**, főtítkár

Célgyűjtés külmisszióra

A mint azt előző lapszámunkban is közöltük, az őszi hálaadó-napi adakozásunkat a **külmisszióra** szánjuk **Tóth Sándor**, a Magyar Baptista Világszövetség által megbízott új kárpátaljai misszionárius támogatására. Tóth Sándor és felesége Benében élnek, és 5 saját, valamint 4 fogadott gyermeket nevelnek. Testvérünk szakmája szerint kőműves, de időközben elvégezte a Baptista Teológia kihelyezett képzését missziói szakirányon, és jelenleg Nagy Csaba lelkipásztor mellett szolgál, valamint a Baptista Szeretetszolgálat projektjeiben dolgozik.

Kérjük szeretettel a gyülekezeteket, támogassák készségük és képességük szerint e célkitűzést az Úr dicsőségére! Az önkéntes adományokat a Szövetség bankszámlájára vagy irodájába kérjük eljuttatni!

Tóth Sándor

→ **címoldalról** Az élet fennmaradásának, nemzeti identitásunk megőrzésének és szellemi örökségünk továbbadásának is ez az alapja. És ha Isten ezt így tervezte, ez csak jó lehet. Fontosak tehát az emberi kapcsolatok, beleértve az idősekkel kialakított kapcsolatokat is.

Még miért szebb az élet az idősekkel?

2. Mert így egymást kiegészítve tanulhatunk egymástól.

A ma embere erősen énközpontú. Nehezen ismeri el, hogy társas lényként szüksége van másokra. Különbözőek vagyunk, ám ezt nem negatív élményként kellene megélni. A másik ember – beleértve a korábbi nemzedéke képviselőjét is – nem ellenség, és nem is értéktelen attól, hogy nem úgy gondolkodik, viselkedik vagy éli az életét, mint mi, fiatalabbak. Sőt, amiben sokszor különbözünk egymástól, az teszi igazán fontossá a másikat, szebbé és színesebbé számunkra az életet. A gyermeknek szüksége van szerető szülőkre és nagyszülőkre ahhoz, hogy egészségesen nőjön fel. A szülőknél jár a tisztelet és a róluk való gondoskodás, amikor megöregszenek. Mindezt elsősorban a családon belül, egymástól tanuljuk és gyakorolhatjuk.

3. A családi életben kialakult hatások és szokások kihatnak a nagyobb közösségeinkre.

Ma sokak szájából elhangzik az a szomorú megállapítás: ide jutottak a gyülekezeteink és a társadalmunk! Megpróbáljuk lerázni magunkról a felelősséget, és az oktatást, a politikai vagy a gyülekezeti vezetést okoljuk többek közt az időseket érintő problémákért is. Ritkán jut eszünkbe, hogy viselkedési mintáink és kapcsolatápolási szokásaink a családból indulnak ki. Időseket hallok jogosan panaszkodni: „Ezek a mai fiatalok...” Ilyenkor azt szoktam tőlük kérdezni, hogy „ki nevelte őket”?

A jó hír viszont az, hogy a pozitív példa is hat. Amit a gyerekek a családban látnak, azt megtanulják és továbbadják. Szülőként ezért is nagy a felelősségünk. Különösen akkor, ha még élnek a szüleink. Ahogyan hozzájuk viszonyulunk, az maradandó nyomot hagy gyermekeinkben. Amit vetünk, annak gyümölcsét sokszor már itt a földön learatjuk. Annak érdekében, hogy jó irányba változzon a társadalom, ami az idősekhez való hozzáállást és a róluk való gondoskodást illeti, a legtöbbet a családon belül tehetünk.

4. Ha így élünk, helyesen viszonyulva az időskorostályhoz, Istenre mutatunk.

Az egymás iránti, tiszta szívből származó szeretet példája a leghatékonyabb bizonyágtétel a világ felé. Isten gyermekeinek többek között két alapvetően fontos ismertetőjele van a Biblia szerint: az egység és a szeretet. Ezt kérte Jézus az Atyától az Övéi számára, és erre adott példát azzal, ahogyan élt. Például azzal is, ahogyan anyjáról gondoskodott a kereszten elszenvedett kínok közben. A szere-

tet nem opció, hanem Isten parancsa, aminek megélése személyes döntésen alapszik, és amit akarni kell. Ha szeretnénk, hogy a környezetünkben élő emberek megismerjék az Úr Jézust, éljünk egymással szeretetben!

Drága időződő testvéreim! Szeressétek a fiatalokat, bo-csássatok meg nekik, és imádkozzatok értük!

Kedves fiatalok! Ti pedig értékeljétek az időseket, becsüljétek és tiszteljétek őket! Tapasztaljuk meg, hogy így, együtt szebb az élet, és ennek folytatása még szebb lesz a mennyben!

Balogh Gábor, Nagyszalonta

A szerző a nagyszalontai
Sálem Idősek Otthonának ügyvezetője

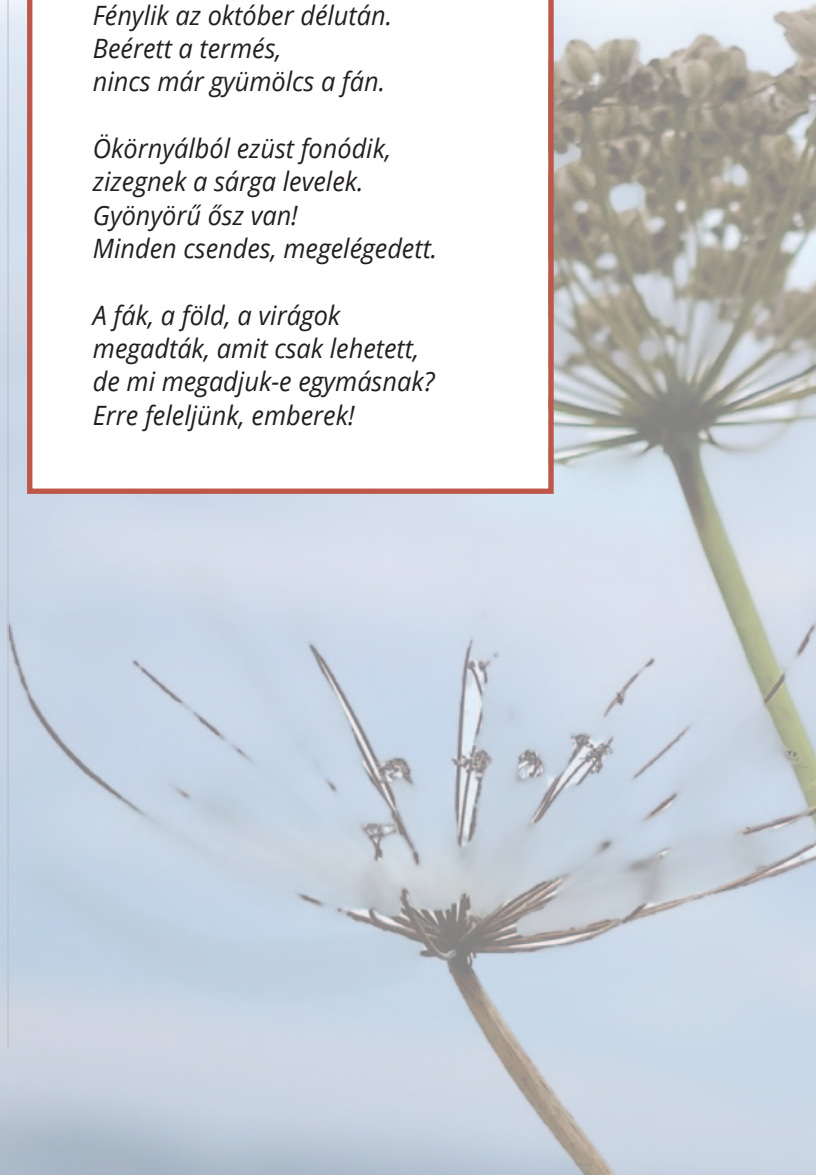

Petrőcz Mária
Ősz van

Beérett a termés,
Gyönyörű ősz van!
Fénylik az október délután.
Beérett a termés,
nincs már gyümölcs a fán.

Ökörnyálból ezüst fonódik,
zizegnek a sárga levelek.
Gyönyörű ősz van!
Minden csendes, megelégedett.

A fák, a föld, a virágok
megadták, amit csak lehetett,
de mi megadjuk-e egymásnak?
Erre feleljünk, emberek!

Bemerítés Hadadnásdon. Isten iránti hálával gondolunk vissza az elmúlt időszakra, mert látjuk az Ő munkáját, amint megszólít és üdvösségre hív embereket. Így kerülhetett sor gyülekezetünkben folyó év június 25-én egy újabb bemerítési alkalomra, amikor Fazakas Tamás öltötte magára a fehér ruhát, és vallotta meg az Úr Jé-

zust személyes Megváltójának. A bemerítési istentiszteleten Nagy István szilágynagyfalui lelkipásztor hirdette az ígét az ApCsel 2:37-41 alapján. A bemerítést alulírott, helybeli lelkipásztor végezte. Az egész nap ünnepi hangulatban telt, amihez az énekkar és fúvószenekar, valamint a szilágynagyfalui és hadadnásdasi fiatalok szolgálata is hozzájárult. Isten áldása legyen az Ő népén, és adjon létszámbeli és lelki növekedést! (Fazakas György lp.)

Bemerítés Selymesilosván... Hálával a szívünkben gyűltünk össze 2023. július 16-án az ilosvai gyülekezetben mindazokkal, akik eljöttek, hogy együtt legyünk tanúi fehér ruhás testvérnőnk, Kovács Szintia hitvalló bizonyágtételének. Szintia nem gyülekezeti háttérből jött, de örömmel tett bizonyágot – a bemerítésben is – arról, amit Isten végzett életében. Miután Isten megkímélte az életét egy nagy balesetben, indítást érzett arra, hogy elmenjen az imaházba, ahol megértette a megtérés evangéliumát. Elfogadta Jézus Krisztust személyes megváltójának, és Ő világhosszú gyűjtött az életébe, és egy új életet

adott neki. Az ünnepi alkalmon Isten ígét Borzási Pál perceseni lp. hirdette az 1Kor 9:24-10:14 alapján a hívó életet egy versenypályához hasonlítva, amelynek van kezdete, de amelyen nemcsak elindulni kell, hanem hűségesen végig is futni rajta, egészen a megjutalmazásig. A bemerítés előtt Székely Béla, helyi lp. ismertette a keresztség valódi értelmét, Jézus példája követésének fontosságát. Testvérnőnk életére kívánjuk Isten áldását, oltalmát, megerősítő kegyelmét! Legyen jó bizonyossága annak, aki élete árán váltotta meg bűnös életéből! Az ünnepi istentisztelet meghittségéhez hozzájárultak a sarmasági énekszócsoporthoz, valamint versek, köszöntések is.

... és Sarmaságon. 2023. július 30-án bemerítési ünnepélyre gyűltünk össze a sarmasági imaházban. Örömmel és Isten iránti hálával szívünkben, népes hallgatósággal, a fehér ruhások rokonaival, barátainkkal lehetünk együtt tanúi Isten Lelke csodálatos munkájának. A megváltást ünnepeltük, örülve azoknak, akik Megváltónk hívó szavára igent mondtak, és szövetséget kötöttek vele. A

három fehér ruhás, egy kedves házaspár – Tibor és Kinga –, valamint Balázs testvérünk szóban és a bemerítésben is bizonyágot tettek arról, amit Isten végzett az életükben. Személyes bizonyágtételükből kicsendült, hogyan változtatta meg az Úr az életüket, miként szólította meg őket, és fogadták el Jézus Krisztust személyes megváltójuknak. Isten ígét az ünnepi alkalmon Budai Lajos Dániel nagyváradi lp. hirdette az ApCsel 8:26-40 alapján. Kihangsúlyozta, melyek a bemerítkezés feltételei, akadályai, majd annak következményeiről is szólt. Krisztus követése melletti döntésre, elindulásra is hívogatás történt, döntéseknek is tanúi lehettünk. A bemerítést Székely Béla helyi lp. végezte. Az új tagoknak kívánjuk, hogy éljenek és gyümölcsözzenek Isten dicsőségére és sokunk örömére! A képen balról jobbra: Budai Lajos lp., Tóth Balázs, Bihari Kinga, Bihari Tibor és Székely Béla Dániel lp.

(Székely Béla Dániel lp.)

100 éves jubileum a Tövisháton

Ünnepeltek a hadadnásdasi gyülekezetben.

Az 1920-as évek elején történt, hogy Balog Róza házasságkötés révén Hadadnásdra került a Zilah melletti Egrespatakról. Ő 1921-ben (a Szeretet-lap megalakulásának évében – szerk.) részesült hitvalló bemerítésben Szilágyballán. Balog testvérnő Násdra kerülése után a lelki munka gyümölcsöt érlelt, és 1923. augusztus 20-án öt nádasdi lakos merítkezett be Hada-don. Az ezt követő két évben további 15 taggal gyarapodott a kis gyülekezet. 1926-ban újabb 19 személy csatlakozott bemerítés által a gyülekezethez. 1928-ban már negyvenegy tagot számlált a közösség. Ez így folytatódott az elkövetkező időszakban is, úgyannyira, hogy a '30-as évek derekára már több mint 60 tagot számlált a fiatal közösség. A munka kibontakozásával szükségessé vált egy helyi lelkimunkás szolgálatba állítása, így került sor 1935 decemberének végén Kaszta András testvér felavatására.

Az imaházépítés gondolata szinte a gyülekezet megalakulásától kezdve foglalkoztatta a közösséget. Ebből a célból a gyülekezet 1928-ban magtárat hozott létre, ahova a testvériség bevitte a termény tizedét, amit később értékesítettek, és a befolyó pénzt az imaházépítés céljára különítették el. Az ilyen módon létrehozott pénzalap szépen gyarapodott, így a '30-as évek elején telket vásároltak. 1934-ben a gyülekezet saját kezűleg 45 000 téglát vetett az imaház felépítésére, majd 1936 márciusában megkezdődött az építkezés. 1937 decemberében megtartották az új imaház avatóünnepségét.

Nagy vonalakban így indult a hadadnásdasi baptista közösség immár 100 éves története.

Az idén, augusztus 13-án megtartott 100 éves jubileum krónikájában Fazakas György lelkipásztor részletesen ismertette a gyülekezet életét, egészen napjainkig. A szép és jól dokumentált történetet nyomtatott formában is kézbe vehettük a déli szünetben.

Az ünnepélyes alkalmat, amelyen a gyülekezet korábban külföldre, vagy az ország más részeire települt tagjai is nagyszámban részt vettek, szombaton egy szabadtéri, családi hangulatú kirándulás előzte meg. A vasárnap délelőtt 10 órakor kezdődő jubileumon – a már említett jelenlegi és volt gyülekezeti tagokon, vendégeken kívül – több lelkipásztor, szolgálattevő is részt vett: dr. Borzási Pál, a Szövetség elnöke, Balog Ferenc, Módi Miklós, Fekete Csaba, Pap Lénárd.

Ünnepi üzenetében Borzási Pál a Zsid 10:32-39 alapján beszélt arról, hogy a megemlékezés a Biblia tanításán nyugvó cselekedet, ahogyan az idézett szakasz is biztat erre. „Emlékezzünk személyes és gyülekezeti életünkre.

Mi az, amiért Istent áldhatod, ha emlékezel?! Emlékezz vissza a nehéz időkre, amelyekben megmaradtál!” Testvérünk beszélt titkos áldáskutakról, amelyekből az elmúlt évtizedekben meríthetett a hadadnásdasi közösség, de mindenki személyesen is. Természetesen, a megemlékezésnek az alapja a megtérés, amely által részesei lehetünk a közösségnek. De nemcsak hálaadással emlékezhetünk, hanem bűnbánattal is, amennyiben időközben megkeseredtünk, vagy bűnbeestünk. „Ha együtt szenvedtél a foglyokkal, vagy anyagi áldozatot is vállaltál a közösségért, emlékezz vissza erre!” – szólított fel az igehirdető. „A múltból merítünk erőt a jelenre, hogy kitartsunk, és jutalmat vegyünk majd a jövőben. Visszaemlékezzünk, hogyan hordozott Isten, ezért nem hátrálunk a jelenben, és reménységgel nézünk a jövőbe az ígélet elnyerésére. Isten ugyanis megesküdött ígéletére, és nem hazudhat! A jutalom elnyerésének legszebb példája pedig maga a mi Megváltónk, Jézus Krisztus.”

Az igehirdetés és a gyülekezet krónikájának ismertetése után köszöntések hangzottak el a község polgármestere és a szomszédos, hadadi körzet lelkipásztora – Balog Ferenc –, valamint a gyülekezet korábbi lelkipásztorai – Fekete Csaba és Módi Miklós – részéről. A köszöntések sorát Sipos József, nádasdi gyülekezetvezető személyes szavai zárták.

A jubilálást a gyülekezet szintén nagy múltira tekintő, jól képzett énekkarának és fúvós zenekarának szolgálata tette még ünnepélyesebbé.

A megemlékezés délutáni folytatásához a közeli kultúrotthonban felszolgált közös ebéden gyűjthettek erőt a résztvevők.

Gönczi Géza

Kürtölés esztendeje

– a 10. Erdélyi Magyar Baptista fúvóstalálkozó Szilágysámszonban

Nagyszabású egyházzenei eseménynek adott otthont Szilágysámszon községe és a helyi gyülekezet augusztus 19-én, szombaton. Idén itt került megrendezésre az immár 10. Erdélyi Magyar Baptista Fúvóstalálkozó, ahol több mint 220 zenész és kilenc zenekar volt jelen, 13 összevont és több mint 20 egyéni darab hangzott el. Főként kilenc körzetből és gyülekezetből érkeztek zenekarok: Kémer, Kraszna, Szilagybagos, Szilagykerked, Szilagyperecsen, Szilágysámszon, Várasfenes, Zilah, valamint Székelyföld is képviseltette magát székelyudvarhelyi és székelykeresztúri tagokból álló zenekarokkal. A zenészek által képviselt gyülekezetek térképe azonban jóval színebb, mivel Szövetségünk más gyülekezeteiből érkezett zenészek is erősítették a megnevezett zenekarok sorait, de a határon túlról, Magyarországról is voltak vendégeink.

Az esemény a szilágysámszoni imaház előtti téren kezdődött, ahonnan indulva a zenekarok menetelve adták elő egyéni darabjaikat, miközben a Szilágysámszoni Szikszai Lajos Általános Iskola udvarára vonultak, ahol az alkalom zajlott. Egy összevont zenekari szám után Zsemlye Alfréd, helyi lelkipásztor köszöntő és buzdító szavai nyitották az alkalmat, majd a zenekarokat kísérő lelkipásztorok imában kértek áldást az istentiszteleti eseményre. A fúvóstalálkozón jelen voltak állami és egyházi előjárók is – Seres Dénes RMDSZ képviselő, Bántó Zoltán polgármester, Szabó Lajos iskolaigazgató, Szász Bálint Róbert református lelkész, dr. Borzási István zenebizottsági elnök, Szűcs Sándor RMBGYSZ-alelnök és környező gyülekezetek lelkipásztorai – akik köszöntő szavaikkal és gondolataikkal gazdagították az együttléteket.

A fúvóstalálkozó mottójának a 3Móz 25:10 isteni felszólítását választották: „...kürtölésnek esztendeje legyen ez néktek.” Az ószövetségi Izraelben a kürtölés éve Isten kü-

lönleges kegyelmi esztendejét hirdette meg, amely a fel szabadulást, a helyreállást és az örökség visszanyerését hozta el. S ez különösen találó vezérgondolat. Nem csak azért volt különleges az idei esemény, mert kerek évfordulót jegyzett (lévén a 10. találkozó), hanem azért is, mivel 2018 óta ez az első hasonló esemény, amely hisszük, hogy újraélesztése ennek a közösségi rendezvénysorozatnak a pandémia miatti hányattatott évek kihagyásai után. Másodszorban azért is jelentős, mert arra is hivatott, hogy fel elevenítse: a fúvószene közös örökségünk, amelyet visszanyernünk, megértenünk, értékelnünk kell, s megtalálnunk annak helyét megváltozott világunkban. Ezt tükrözte az is, hogy a darabok között voltak olyan szerzemények, amelyek Szövetségünk gyülekezeteinek ének-zenei termése. A felszólalások mellett dr. Borzási Istvánnak, az erdélyi magyar baptista ének-zenei bizottság elnökének ünnepi szolgálata is ezt erősítette. Ebben felvázolva ének-zenei kultúránk múltját, jelenlegi állását és kihívásait arra intett, hogy a Szentírás fényében értékeljük ki és újra ilyen irányú gyakorlatainkat, keresve és szolgálva közösségeink javát és Isten dicsőségét!

Ebben a folyamatban, párbeszédben pedig „igyekezzvén megtartani a Lélek egységét a békességnek kötelékében”, legyen előttünk Pál apostol tanácsa: „Egyébként pedig, testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jóhírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe!” (Fil 4:8). Isten békessége pedig, amely minden értelmet meghalad, őrizze meg szívünket és gondolatainkat a Krisztus Jézusban, hogy egyházzenei életünk munkálja a következő nemzedékek és gyülekezeti közösségeink zenei és lelki fejlődését, ékesítse keresztyén istentiszteletünket, és mindennek felett, magasztalja Istenünket és Megváltónkat!

Zsemlye Alfréd lp., Szilágysámszon

VI. EBAVISZ Zenetábor

2023. július 2-8 között immár a hatodik alkalommal szervezte meg az EBAVISZ gyermekek és tinédzserek számára a Zenetábort a Hargita Keresztyén Táborban.

Vasárnap délután nagy izgalommal érkeztek a táborozók, de a tanárok, vasárnapi iskolai tanítók is. Azok is, akik már régóta visszajárnak, és azok is, akik először vettek részt a zenetáborban.

Az idei tábor témája az „Isten országa” volt, amit példázatok és énekek által közelítettünk meg. Ebben segített nekünk Székely Béla Dániel lelkipásztor is az estéknéki áhítatok alatt, majd a reggeli csoportbeszélgetéseken, amikor az előző este elhangzott tanítás alapján boncolgattuk tovább a témát korosztályonként, tíz kiscsoportban.

Az ébresztő, majd a reggeli és a csoportbeszélgetés után kezdődtek – szokás szerint – az egyéni és csoportos zene-

szabadidő alatt lehetőség volt kézimunkázni, alkotni, társasjátékokat játszani, keresztretjvényeket fejteni, mozogni, sportolni, szervezeten is, ugyanakkor lazítani is a természetben. Az idén sem maradtak el a bajnokságok, s a bajnokság fénypontja: a tanár-diák focijáték.

Az esti áhítatot énekléssel kezdtük, majd a tanítás előtt egy-egy fiatal mondta el bizonyágtételét, Angus Cleaver angliai testvér pedig egy-egy rövid, szemléltetett tanítást tartott. Az esti, evangelizációs jellegű áhítat után lehetőség volt a *Meghallgat*-lakban imádkozni, beszélgetni a megtérésről, megújulni.

A tábor zenei részét idén első alkalommal a nagyváradi Székely András irányította. Zongorát tanított Borzási Dávid, Egyed Ernő, Kaszta Norbert, Kaszta Viktória, Kulcsár Szintia, Szabó Anett, Szabó Csaba és Veres Dániel. Gitárt, basszusgitárt és ukulelét Borzási Péter, Király Margaret és Ivanitzki Dániel oktatott. A vonósokkal Borzási Annabella Kinga és Kaszta Viktória foglalkozott, aki magánéneket is tanított. Furulyát és fuvolát oktatott Domokos Balázs. Az

órák, amit követett a közös kóruspróba, amikor együtt dicsőíthettük Istent, készülve a szombati zárókoncertre is. A kiadós és finom ebéd után folytatódtak a zeneórák, majd uzsonna előtt a várva várt és érdekes „kakaókoncert”, amikor egy-egy hangszerezrel vagy hangszercsoporttal ismerkedhettünk meg a zenetanárok és táborozók segítségével. Az idén a hangszerek mellett a magánénekre is nagyobb hangsúly került, lévén, hogy erre sokkal többen jelentkeztek, mint az előző években. Az uzsonna után következtek a zenekari próbák, vacsora előtt pedig maradt egy kis szabadidő játszani, sportolni.

A közös szabadidő, valamint a zeneórák melletti egyéni

ütőssökkel Máté Katalin, Erdős Ákos és Kaszta Dávid foglalkozott. Magánéneket tanítottak Kaszta Viktória, Király Margaret és Szabó Anett. A hangtechnikai résszel Borzási Dávid, Borzási Péter és Szabó Csaba foglalkoztak. A kórust vezették Egyed Ernő, Székely András és Veres Dániel.

A táborban nem csak énekeltek és zenéltek. A csoportbeszélgetésekkel, kézimunkával, társasjátékokkal, keresztretjvényekkel, sporttevékenységekkel, fotózással, orvosi ellátással és egyéb szervezési dolgokkal önkéntes tanítók, segítők foglalkoztak: Bereczki Klára, Both Erika, Budai Anikó, Budai Attila, Demeter Albert, Demeter Júlia, Dimény Jonathán, Kisdéd Dina, Kisdéd Ernő, Kovács

Krisztina, Nyilas Erika, Székely Béla, Székely Tünde és Zsemlye Loretta. Ugyanakkor sokat segített a tábor személyzete, valamint Angus és Sheena Cleaver testvérek is Angliából.

A szombat délelőtti záróalkalomra sok szülő, hozzátartozó eljött, teljesen megtöltve a kápolnát. A táborozók bemutatathatták, amit tanultak a különböző zeneórákon, kóruson. Felemelő volt a gyerekeket, tiniket látni, hallani, ahogy odaadással dicsőítik az Urat énekléssel vagy hangszerekkel, s jó volt visszaemlékezni a kezdetekre, látni a fejlődést, főleg a nagyobbak esetében, akik már sokszor, vagy akár minden egyes alkalommal részt vettek a zenetáborban.

Az ígét a záró alkalmon Fűrész Szálas Rudolf lelkipásztor hirdette a három elveszett dolog példázata alapján, bátorítva arra, hogy az Úrra bízzuk magunkat, neki éljünk.

Izgalommal telt napokat tölthettünk a táborban, Istentől ajándékba kapott szép idővel.

Köszönettel tartozunk a Romániai Magyar Baptista Szövetség vezetőségének az anyagi és lelki támogatásáért, hogy mindenben segítenek a gyerekek, tinik és tanítók felé való szolgálatunkban. Köszönjük a Hargita Keresztén Tábor vezetőségének, Joó Zoltánnak és Erikának, és a háttérben szolgáló csapatnak is, hogy újból helyet adtak a tábornak és támogattak, segítettek az idén is! Köszönjük a zenetanárok odaadó munkáját, amely nélkül lehetetlen lett volna zenetábort szervezni! Hálaság vagyunk minden imáért, ami a tábor előtt és alatt elhangzott, éreztük az IMA erejét! Imádkozunk, hogy Isten folytassa az elkezdett munkát a gyerekek és tinik életében lelki téren is, s hogy az előttünk álló tanévben lehetőségük legyen folytatni zenei tanulmányaikat Isten dicsőségére, és találjanak lehetőségeket a szolgálatra, dicsőítésre a gyülekezetekben, iskolákban és barátaik között.

Bereczki Klára, táborfelelős, EBAVISZ

A hetet hasznossá tevő tanárok

Hálaadó nap a Hargitán

„Mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlankra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók” (2Kor 4:18).

Mint minden évben, idén is megrendezésre került a Székelyföldi magyar baptista gyülekezetek hálaadó-napja. Ez a Székelyföldi Missziókerület egyik fontos eseménye, amelyre idén közel 600 személy jött el közösségekben lenni az Úrral és egymással.

„Mindenkit köszöntünk!” – id. Máté Zoltán testvér, a Székelyföldi Missziókerület elnöke ezekkel a szavakkal indította a délelőtti alkalmat, és ennek a kedves fogadtatásnak a légköre volt jelen egész nap.

A láthatóknak örültünk: a Borzási fivérek által vezetett brassói testvérek és EMABISZ kórustagok énekszolgálatának; az imabuzdításnak Mezei Ödön és Baricz Benedek

testvérek részéről; Pardi Félix testvér igeszolgálatának délelőtt a Lk 17:11-19, és délután az 1Kor 11:24 alapján; Both József nyugalmazott lelkipásztor testvér jelenlétének és bizonyágtételének; Kelemen S. Sándor és Dóczi Tibor testvérek buzdításának; a munka áldásának, mellyel a Hargita Tábor személyzete mindenkit megvendéglát ebéddel, a tiszta és rendezett környezetnek, ahol minden program szépen, gördülékenyen zajlott.

Az úrvacsorai közösség pedig mindinkább a láthatatlankra emelte a tekintetünket, az Örökkévalóra és az Egyetlenre. Legyünk mi az az egy, aki visszatér megköszönni az Úr Jézusnak a kis és nagy dolgokat!

A láthatatlan kincsek kíséretében távoztunk.

Mostis Kinga, Homoródszentmárton

111 éves jubileum és szatmári baptisták találkozója

A Szatmárnémeti Baptista Gyülekezet 111 évvel ezelőtt alakult. Az eltelt több mint 11 évtized alatt Isten megáldotta és megtartotta közösségünket. A gyülekezet lelki otthont nyújtott sok ember számára az idők folyamán. Ezért úgy döntöttünk, hogy nem egyedül ünnepelünk, hanem erre az alkalomra meghívjuk mindazokat, akik valamilyen kapcsolatban voltak a gyülekezettel az évek folyamán: korábbi tagok, barátok, hozzátartozók.

Úgy tekintünk a Szatmárról elszármazottakra, mint a gyülekezetünk kiterjesztésére a világ különböző pontjain. A gyülekezetünkben megszerzett lelki élmények és a rokon lelkület összetart bennünket sok év(tized) elteltével is. Ezért is lett az augusztus 19-20-án megtartott jubileum mottója: **„Egyek a hitben, egyek a közösségben, egyek a szolgálatban”**. A jubileumi találkozó 400 résztvevője közül legalább 150 vendég volt.

A jelenlévők közösségápolása örömteljes és lelkesítő volt. Szombat délután valójában a közösség gyakorlásának volt szentelve. Az összejövetel keretében sokan elmondhatták múltbeli tapasztalataikat, élményeiket, a szünetekben pedig szombaton és vasárnap is kötetlen beszélgetésekben frissítettük információnkat arról, hogy ki hol van, hogy van és hol szolgál. Szombat este ifjúsági est volt 200 fiatal részvételével sok énekléssel, biztonságtévesztésekkel és Püsök Dániel igehirdetésével, aki a Torontói Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztora és az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség elnöke.

Vasárnap ünnepi istentisztelet volt. Hivatalosan meghívott vendégeink között ott voltak Floyd Parker és felesége Bonnie, a Teleios Ministry alapítói. Testvéreink több mint két évtizede a gyülekezetünk barátai és tanúi, valamint társszolgáltói a gyülekezeti életünk fontosabb mozzanatainak. Jelen voltak a gyülekezetünkből elszármazott vagy azzal korábban valamilyen kapcsolatban álló lelkipásztorok: Budai Lajos (Nagyvárad), Cserés Attila (Noszvaj), Papp Dániel (Nyíregyháza), Székely Béla (Sarmaság), Szűcs Sándor (Belényes). Ők a két nap folyamán igehirdetésekkel és igei üzenetekkel szolgáltak. Szövetségünk köszöntését dr. Borzási Pál elnök testvér adta át.

Egy-egy ilyen gyülekezeti jubileum a közösség ápolása és megerősítése mellett arra is jó, hogy újból odafigyeljünk arra, amit Isten tett közösségi életünkben. Ez nemcsak hálára ad lehetőséget – amit őszintén kifejeztünk énekeinkben és imáinkban egyaránt –, hanem annak megértésére is, hogy kik vagyunk, milyen emberré és közösséggé tett bennünket az Úr, milyen szellemi örökségünk van, és hogyan ápoljuk és erősítjük ezt a közösséget. Múltunk egy-egy mozzanata fölött elmélkedve feltettük a kérdést, hogy „mit üzen a múlt”? Mi az, amit Isten a múltunkon keresztül tudomásunkra akar hozni, és mi az, amit magunkkal kell vinnünk, amikor előre tekintünk és a jövőt kémleljük?

Dr. Kovács József lp.

Bemerítés Szalacson

Öröm volt az értarcsai körzethez tartozó, kis taglétszámú szalacsi gyülekezetben, amikor az imaházat megtöltő vendégsereg jelenlétében 2023. augusztus 20-án sor került Sajó Sándor testvér bemerítésére. Igéhirdetéssel Nagy Ferencz, zilahi lp. szolgált a Mt 3:13-17 alapján. Isten áldása legyen frissen csatlakozott testvéreink és a gyülekezet életén! (Kiss Lehel lp.)

Egyedülálló nők találkozója Nagysebesen

Július másodikától negyedikéig újra a nagysebesi (Valea Drăganului) „Rehobot” panzió vendégei voltunk az egyedül álló nők konferenciája alkalmából. Ez az a hely, ahol bármerre nézek, szemeimet a hegyekre emelhetem, és a zsoltárossal kérdezhetem: „honnan jön a segítségem”? Az Úrtól jön...! Csodálatos alkalom volt: megnyugtatót a természet csendje, betöltött a közösség ereje, felüdített a dicsőítő éneklés, felépített a személyes beszélgetés, és ami mindezek fölé emelkedik, meghallottuk Isten hangját a szolgálatokon keresztül. Az idei konferencia témáját így fogalmaztuk meg: **„Az egyedülálló nő kihívásai”**. Dr. Balla Annamária, valamint özv. Vékás Zoltánné Erzsébet szolgáltak igei üzenettel, tanítással.

Megosztok néhány gyöngyszemet ezekből: „A keserűség elleni gyógyszer a szolgálat”; „A belső értékek akkor jönnek felszínre, amikor a külső sérül, vagy elvész”; „A lelki ajándékok haszonra adatnak – mások hasznára”; „Nem a helyünket kell keresni, hanem Istent, azon a helyen, ahol vagyunk”; „Mindenre van erőm a Krisztusban – Rá számíthatok...”

Bizonyos szálon a madarak szimbolikája köré is szerveződött az alkalom... Magammal hoztam egy igés kártyát, amelyen madarak láthatók, s ami azóta is erőforrás számomra: „Íme újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még? A pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizet. Dicsőíteni fog engem a mező vadja, a sakálók és a struccok, hogy vizet szereztem a pusztában, a kietlenben folyóvizet, hogy választott népemnek inni adjak.”

Remélem, hogy minden résztvevő őriz legalább egy gondolatot a szívében, amihez visszanyúlhat a hétköznapi napokban!

Kui Juliánna, Szilágysomlyó

Idősebbekért és gyermekekért adtunk hálát Lupényban

Rubinmenyegző és gyermekbemutató volt Lupényban 2023. augusztus 13-án, amikor Pap Ferenc és Erzsébet Isten kegyelméből házasságkötésük 40. évfordulóját ünnepelhették a gyülekezetben és a családban. Ez egybeesett negyedik unokájuk, Tessa gyermekáldásával. Testvéreinket az Úr kilenc gyermekkel és négy lányunokával ajándékozta meg.

Igei üzenettel Ferenczi Lajos, kalotaszentkirályi lp. szolgált a Ruth 4:12-22 alapján, míg Tóth Róbert, helyi lp. a Zsolt 128 alapján köszöntötte testvéreinket. Az ünnepelt házaspár imában adott hálát Istennek megőrző kegyelméért, gondviseléséért, további erőt kérve a még előttük álló útszakaszra. Ezt követően Ferenczi Lajos és Tóth Róbert lelkipásztorok kérték Isten további kegyelmét életükre, családjukra és a gyermekekre egyaránt, ami után köszöntések hangzottak el. Kívánjuk, hogy Jézus Krisztus áldása és szeretete kísérelje őket további életútjukon! (Tóth Róbert lp.)

Meghívó Grace to You konferenciára

Szeretettel hívunk minden kedves érdeklődőt **2023. november 11-én 9:30** órai kezdettel Szilágyperecseben, ahol az amerikai Grace to You missziós szervezet európai munkatársai fognak előadásokat tartani.

Hisszük, hogy férfi- és nőtestvérek, fiatalok és idősek egyaránt építőnek fogják találni az előadásokat, ezért szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt, kezdve lelkipásztorokkal, igehirdetőkkel és szolgálattevőkkel, de nem csak. **Jelentkezni lehet: Borzási Pálnál (0735 500 280 / palborzasi@gmail.com) november 6-ig.** Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy csoportosan – például gyülekezeteként – jelezzék részvételi szándékukat!

Testvéri szeretettel:

Borzási Pál lelkipásztor

Néhány szóban a „Hű, ha...” tinitáborról, Gyergyóból...

A Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet Gyergyószentmiklós közelében levő táborában idén is megrendezésre került a tinik (6-8 osztályosok) táborozása július 24. és augusztus 2. között.

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!” (Jel 2:10) mottóval indultunk, amit sok ima, tervezés és szervezés előzött meg, míg végül összeállt a csapat: 64 tinentő és 35 tanító, segítő, konyhán szolgáló személy és kis gyermek, kb. 20 helyséből, nagyrészt a Szilágyságból, de Temesvárról, Nagybányáról, Kolozsvárról, Homoródszentmártonról, Magyarországról és Németországból is. Akárcsak az előző években, az idén is körültekintően, Istentől kérve a vezetést tűztük ki a táborozás célját. Mi az, amit átadunk a tiniknek? Mi az, amiben megerősítjük őket, amiben segítséget, azaz mintát adunk nekik arra, hogy hogyan lehet, és miért jó hívő emberként, Istenhez tartozóként, keresztyénként élni bárhol a világon? Így jártuk körül a hűség, mint érték témáját a bibliai Dániel története és az evangélium alapján, és lett a táborunk neve „Hű, ha...” (Hűha! 😊).

Öt napon át a különböző üzeneteket mélyítettünk el: milyen helyzetekben bizonyíthatjuk hűségünket Isten felé, tudva azt, hogy az Ő hűsége végtelen, és minden helyzetben velünk van. Az Isten ígéjéhez való ragaszkodás, a másokkal való törődés, az imádságban való kitartás, valamint annak megcselekvése, amit Isten mond, mind-mind hűségünket támasztja alá. A csoportbeszélgetések jó alkalmak voltak arra, hogy a tinik megnyíljanak, és őszintén el-

mondják véleményüket, kérdezzenek, együtt keresve az üzenetek gyakorlati alkalmazásának lehetőségeit.

Színessé, vidámmá tették napjainkat a csapatok közötti vetélkedők, a „hűha” kihívások, hobby-sarkok (kézművesség, sakk, társasjátékok, rubik-kockázás), bajnokságok (foci, ping-pong, röpi) és a különlegesek esti alkalmak: a „karácsonyi” és „szilveszteri” teaház, a házimozi, az éjfél játék, a kvízek, a tábortüzek, a csillagnézés, mindez átszőve sok-sok Istent magasztaló, dicsőítő énekkel. Külön hála adott alkalmat az újjáépült közösségi terem, a „felház”, meg a napenergia, ami idén készült el, így még több mindenre volt lehetőségünk.

A buszos kirándulás és a túrázás sem maradt el, az időjárás kedvezett nekünk. A gyimesi borbély nagy élmény volt mindannyiunk számára, és a történelembe is belekóstoltunk, amikor meglátogattuk az ezeréves magyar határt és a mellette levő kis őrházat. Aztán a Nagybagmáshoz rendezett – immár hagyománnyá vált – túra és a csúcs megmásítása a tinik nagy részének kihívás, a kitartás próbája volt, amit hőiesen véghez is vittek. A gyönyörű kilátás, a csapatszellem és az egymás bátorítása minden fáradtságot felülmúlt.

Felejtethetetlen táborozásban volt részünk ismét! Hála Istennek a védeleméért, a gondoskodásáért, és minden jóért, amivel elárasztott! Indított embereket, szervezeteiket, hogy anyagiakkal is hozzájáruljanak a tábor zökkenőmentes kivitelezéséhez. Köszönjük támogatóinknak – a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezetnek, a Bethlen Gábor Alapnak, és különböző zilahi magánszemélyeknek – az anyagi segítséget!

Nagy Melinda, Zilah

Őszi levelek közé bújt nyári emlék...

Bár minden csomagjával beállított az ős, a nyarat még nem lehet távozásra bírni. Talán azért, mert még van valami, amit nem mesélt el, amit még meg akar osztani. Ezért barátaimmal segítségére siettünk, hogy elmondjuk azokat az élményeket, amelyek még ott lapulnak.

Országos Ifjúsági Tábor – Hargita, augusztus 14-20.

„Az idei hargitai táborozásra vegyes érzelmekkel indultam el; nem tudtam, ott-e a helyem, és hogy mennyire fog menni a beilleszkedés, ismerkedés. Ám Isten, szokásához híven, újra felülírta az én emberi félelmeimet, és sokkal többet adott, mint amire számítottam.

»Az Úrért mi indulunk, az Ő serege mindig készen áll...« – ezzel az énekkel indítottuk el hétfő este a tábort. Már az első sorok kérdéseket vetettek fel bennem: Valóban az Úrért vagyok itt? Tudom-e áldani Őt a győztes harcaimért? Készen állok-e harcba szállni a Sátánnal, amikor kell? Aztán jött is a biztosságot adó válasz: »Mert a sereg kapitánya Jézus!« – milyen jó azt tudni, hogy nem egyedül kell próbálkoznunk a csatatéren, hanem van egy hatalmas Istenünk, aki nélkül biztos a vereség, de viszont ha Vele harcolunk, akkor »nincs fegyver, amely legyőzhet minket.«

Felemelő érzés volt újra énekelni ezeket az énekeket lelki testvéreimmel. Különös erő van abban, amikor ennyi ember együtt, egységben keresi Isten jelenlétét, és Rá összpontosít; jó volt ezt megtapasztalni nem csak éneklés közben, hanem minden más közös programban is.

Győzelem áldozatok árán – mikor először olvastam ezt a címet, számba vettem, hogy valóban mennyi áldozatot kell meghoznunk ahhoz, hogy győztesek legyünk, hogy ne bukjunk el a keresztyén létben! Aztán Isten szép lassan ráébresztett arra, hogy Valaki már meghozta a legnagyobb áldozatot azért, hogy én győztes legyek. Valaki, aki olyannyira hűséges, hogy akkor sem felejt el megajándékozni az Ő kegyelmével, amikor egyáltalán nem érdemlem meg. Valaki, akivel te is győztes lehetsz! (Koncsárd Emília)

Túratábor – Gyergyó, augusztus 21-27.

Újragondoló – ez volt az idei túratábor központi mottója. Újragondolni, hogy mit, miért, hogyan, mikor és kivel tesszünk... Mind fontos kérdések voltak, melyek végigkísér-

ték az elhangzott tanításokat, előadásokat. Feltenni a megfelelő és helyes kérdést mindig kulcsfontosságú azokban a pillanatokban, amikor ráeszmélünk, hogy növekedésre van szükségünk, vagy amikor éppen azon kapjuk magunkat, hogy megszokásból cselekszünk.

Számos életterületet újragondolhattunk, és hiszem, hogy az elhangzott igei üzeneteknek teret engedve újra is gondoltunk, és a jövőben ezekre igyekszünk alapozni a döntéseinket. Témaköreink a szentség és jellem, a lelki közösség, a mennyország, az úrvacsora, a szolgálat, a szabadság, a pénzügyek, a személyes csendesség és az imádság voltak.

A reggeleket harmatáhítattal indítottuk, ezek során lehetőség nyílt az elcsendesedésre, felkészülve az előttünk álló eseménydús napra. A délelőtti tanításokat fórumbeszélgetések követték, amelyen hozzászólhattunk és megoszthattuk személyes meglátásainkat és tapasztalatainkat az adott témával kapcsolatban. A szabadidőt sportolással, társasozással, kapcsolattalapolással és szolgálattal töltöttük. Az esti előadások szintén elcsendesedésre és újragondolásra készítettek, ezeket az alkalmakat pedig közösségápolás és hosszsan tartó beszélgetések követték.

A túratábor különlegességét idén is élvezhettük, mivel két egész napos túrán vettünk részt. Elsőként a Gyilkos-tóhoz és annak környékére jutottunk el, majd egy következő alkalommal egy teljes napot felölelő gyalogtúrára indultunk a Hagymás-hegységbe. Bár a gyalogtúrák időnként fárasztóak voltak, kárpótolt a táj lenyűgöző látványa.

Ezek a sorok csak töredékei annak, amit személyesen átélhettünk. Hálásak vagyunk, hogy naponként érezhettük Isten jelenlétét, gondviselését. Hálásak vagyunk minden elhangzott üzenetért és az építő beszélgetésekért, a szervezőkért, akik segítségével létrejött a táborozás, a fiatalokért, akikkel együtt töltöttük a hetet, és nem utolsósorban a konyhai segítőkért és felénk irányuló szolgálatukért.”

(Módi Paula)

Ez a tábor nemcsak egy egyszerű kikapcsolódás volt. A hétköznapi életben, munkámnak köszönhetően napi szinten telefonhoz és laptophoz vagyok kötve. Ezért is vártam nagyon a gyergyói tábort, mert különösen

értékelem azt, hogy ott nincs wifi, és telefonálni sem lehet. Igazi wellness ez, legalábbis nekem. A helyszín lenyűgöző. A zöldfenyős hegyek, ködös reggelek, tiszta források és a friss hegyi levegő, azt hiszem, elmondhatom, hogy mindannyiunkat elvarázsoltak.

Együttműködő és barátságos volt a légkör már a kezdettől. Számos ösztönző és elgondolkodtató tanítást volt lehetőségünk meghallgatni. Ezek különböző témákat érintettek, melyek szélesebb kiterjedést nyújtottak az élet különböző területeire, lehetővé téve ezek mélyebb megértését.

Kiemelkedően fontosnak találtam a táborban a kapcsolataim kiépítését. Új barátokra tettem szert, és a meglévő barátságokat is ápolni tudtam, amiért hálás vagyok. Csofálatos volt látni minden áldott reggel a napfelkelést, előtte elcsendesedni, és utána a korán kelő társasággal kávézni. Azokat a reggeli fényeket, a levegőt, a hangulatot elég nehéz leírni, átadni, ezt egyszerűen át kell élni!

Az esti táborüzek kíséretében eltöltött idő örökre emlékezetes marad. Az éneklések, főleg az »Illés napjait éljük« c. ének és annak elmutogatása... Nem feledkezhetek meg az ételekről és az asztali közösségről sem. Ezek is összehozták a társaságot, s hadd szálljon hálánk azokért, akik egy héten át főztek nekünk: Ilonkáért és Rebekáért!

Összefoglalva: egy felejthetetlen tábori hét volt ez. Há-lás vagyok azért is, hogy el tudom mondani, hogy az aktív pihenés, rengeteg éneklés, kapcsolódás mellett megvolt ugyanúgy a lelki táplálék is. Há-lás vagyok, hogy bár sok-szor úgy érezhetem, hogy nehéz az út, amin járok, de Jézus velem van mindig, a nehéz és a szép utaimon is.

Ne felejtjük el, hogy terheinket letehetjük az Ő lábához, és bár akad nehézség bőven, mosollyal az arcunkon utazhatunk tovább ebben a világban! Ha fenn vagyunk a hegyen, vagy lenn a völgyben, jusson eszünkbe az hogy: »Az élet egy hegymászás, de a kilátás csodás!«

A legvégére hagytam néhány gondolatmorzsát, amiket a tábor alatt történtek inspiráltak:

Sütögetés közben, Gyergyóban...

Tinisarok

Nyomás alatt

A kortárs nyomás egyik formája megköveteli, ahogy részt vegyünk bizonyos aktivitásokban, ha elfogadásban akarunk részesülni. Az életforma, amit felajánlottak Dániel és barátai számára (Dániel 1), irigylésre méltó volt mások szemében. Mégis, ők azt visszautasították, mert tudták, hogy nem egyezik az Istennek tetsző élettel. A beilleszkedéshez vagy elfogadáshoz lehet olyasmit kérnek tőlünk, ami vonzó, de helytelen. Az ilyen ajánlatok nem tűnnek erőltetésnek, csak lehetőségnek. A nyomás mégis jelen van az ilyen helyzetek kimondatlan részeiben, hiszen a lehetőség visszautasítása a mi visszautasításunkat eredményezheti. Nem könnyű ellenállni a kortárs nyomás eme formájának, mert nemcsak elfogadást ígér, hanem még élvezeteket is.

Dániel nem saját eszére támaszkodva döntötte el, hogy mit tegyen. Mikor egy erkölcsi dilemmával találjuk szembe magunkat, nem támaszkodhatunk csak önmagunkra a helyes döntéshozatalban. Ha megértjük és elfogadjuk Isten értékrendjét, képesek leszünk meghozni a megfelelő döntéseket is, még nyomás alatt is.

(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

Újragondolom

Újragondolom a reggeleimet, nem telefonnal és kávéval kezdem a napot, hanem az Ő igéjével, ami erővel tölt fel.

Újragondolom a napi beosztásom, kibővítve csendes percekkel, minőségi beszélgetésekkel Vele.

Újragondolom az éjszakáimat, nem nyomom meg a „jöhet a következő rész” gombot, inkább alszom, mert holnap munka vagy egyetem.

Újragondolom a szabadságom, mert ha mindig azt teszem, amire vágyom, konfliktusba kerülök önmagammal.

Újragondolom a szentséget, mert nagyon könnyen tudok szent lenni, de nem az állandó magatartásomban.

Újragondolom az anyagiakat, mert nem a gazdagság a lényeg.

Újragondolom az elvárásaimat a nagy Ő felé, mert sem én, sem a jövőmbelém nem lesz tökéletes.

Újragondolom a dicsőítést, mert ha felemelem a kezeimet, nem érdekel ki néz, ki nem, őszintén s szívből teszem azt.

Újragondolom a szolgálatot, mert bár nem könnyű, megmarad, mert egy marad meg, „mit Jézusért tettél”.

Újragondolom a terveim, hogy az Úr írja át álmaim, amire akarja.

Ha újra találkozom a mit? miért? hogyan? mikor? kivel? kérdésekkel, akkor segítségül hívom az Urat, és ő hozzám hajt, meghallgatja kiáltásom, imádságomat.” (Islik Benjámin)

Összeállította: Moroz Hannelore, Szatmárnémeti

■ Sarmaságon, 2023. január 23-án megszomorodott szívvel, de Isten akaratában megnyugodva és a viszontlátás reményében kísértük el utolsó földi útjára gyülekezetünk hűséges tagját, † **Tóth Gizellát**. Testvérnőnk 1937. október 10-én született Kémeren, ahol a helyi test-

vér-gyülekezetben jutott élő hitre, majd beme-
rítkezett. 1960-ban Sarmaságra költözött, és 1961-ben házasságot kötött Tóth Árpáddal. Két gyermeket neveltek fel. Testvérnőnk szolgálata az imádkozás volt. Idős kora ellenére nem lankadt a gyülekezet iránti szeretete, vágyódása. Érett gabonaként, 85 évesen költözött el a földi létből. A gyászistentiszteleten a vigasztalás ígéit Sallai Jakab lp. (2Tim 4:7-8, 1Kor 15:53-58), és alulírott, helyi lp. (2Kor 4:16-18) szolták. Emléke áldott! (Székely Béla Dániel lp.)

■ Szilágykövesden, 2023. február 20-án † **Lipován Ágnes** testvérnő koporsóját álltuk körül, aki 1938-ban látta meg a napvilágot. Életének delén Isten az új élet kegyelmében részesítette, majd 45 évvel ezelőtt szövetséget kötött az Úrral a beme-
rítés vizében is. Ágnes testvérnő imádkozó, igeszerető, tisztelettudó, kedves, derűs és szelíd asszony volt, áldott jelleme kedves emlék marad. Öregen és betel-
ve az élettel, szívében élő reménységgel emeltetett fel egy jobb hazába. A temetési istentiszteleten a sarmasági énekkar szolgálata is az örök élet felé terelte a figyel-
münket. A vigasztalás ígéjét Pastor Beniamin lp., vala-
mint alulírott, helyi lelkipásztor szolta. (Székely Béla Dániel lp.)

■ Temesváron, 2023. március 19-én temettük † **Balla (szül. Kovács) Piroskát**, aki özvegyiségének 3. évében, 74 éves korában, két hónapnyi szenvedés után költözött haza meg-
váltó Urához. Temetésére sokan el-
jöttek a rokonok, ismerősök és a temesvári gyülekezet tagjai közül, ahol Isten ígéjét Boros Róbert lp. hirdette a 2Kor 4:7-5:1 alapján. „Tudjuk, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.” Isten áldja meg nőtestvé-
rünk hátra maradt családját! (Boros Róbert lp.)

■ 2023. március 31-én † **Farnas János** testvért kísértük utolsó földi útjára Sarmaságon, akit az Úr 69 földi életével ajándékozott meg. Fiatalon szólította meg Isten az evangélium által, amelyre válaszolt is, majd nemsokára beme-
rítkezett. Sarmasá-

gon 1979-ben kötött házasságot Tóth Magdolnával, akivel 22 évig járták együtt az élet útját jóban, rosszban. Házasságukat Isten négy gyermekkel áldotta meg. Testvérnőnk korán megözvegyült, és egy ideig egyedül nevelte gyermekeit. 2003-ban újból házasságot kötött, ezúttal Rácz Irén testvérnővel Mocsolyáról, aki mintegy két évtizeden át volt hűséges segítőtársa. Az utóbbi hónapokban betegsége által is formálta, tisztogatta Isten, készítve a vele való találkozásra. A viszontlátás boldog reményében hordozzuk szívünkben kedves emlékét, hálát adva a rajta keresztül nyert áldásokért, jóért, közös emlékekért. Temetésén Péter István, Gergely Pál és Székely Béla lelkipásztorok hirdették a vigasztalás ígéit. Alkalmi énekekkel a sarmasági gyülekezet ének- és zenekara szolgált. (Székely Béla Dániel lp.)

■ Fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva vettünk búcsút † **Tatar Maria** testvérnőtől Sepsiszentgyörgyön, akinek 87 évet adott Isten ezen a földön. Testvérnőnk 1936. január 23-án született Bukarestben. 1954-ben férjhez ment, és férjével, Ștefannal Szatmáron telepedett le.

Házasságukat Isten két gyermekkel áldotta meg. Fiatalon, 32 éves korában fogadta el Jézus Krisztust személyes Megváltójának, majd egy évvel később Szatmárnémetiben, a Szamos folyóban beme-
rítkezés által is megvallotta hitét Krisztusban. Idős korára és betegségére való tekintettel kisebbik lánya, Aurora Sepsiszentgyörgyre költöztette, ahol türelemmel és szeretettel gondozta. 2023. május 3-án hajnalban hallotta meg a Mennyei Atya haza-
hívó szavát. A gyászistentiszteletre május 5-én került sor a sepsiszentgyörgyi köztemető kápolnájában, ahol Dézsi István, helyi lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló üzenetét a Fil 1:21 igevers alapján. „Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.” (Dézsi István lp.)

■ 2023. július 8-án kísértük utolsó útjára Zilahon † **Major Ibolya** testvérnőnk földi maradványait, akinek az Úr 88 évet adott. Testvérnőnk 1935. január 10-én született Zilahon, Nagy Géza és Margit második gyermekeként. Még fiatalon, 15 éves korában fogadta szívébe az Úr Jézust.

Beme-
rítése 1950-ben történt a hadadi baptista imaházban, Wéniger András tv. által. 1960. május 7-én kötött házasságot Major Mártonnal. Az Úr négy gyermekkel ajándékozta meg őket, Lajossal, Babival, Ferencsel és Évával. Férjével, akit az Úr két évvel ezelőtt szólított haza, 61 évet éltek boldog házasságban. Testvérnőnk 1964 óta a Zilahi Baptista Gyülekezet tagja volt, ahol, míg te-

hette szívesen szolgált az énekkarban. A temetési istentiszteleten Nagy Ferencz, helyi lp. a Fil 1:21 alapján, valamint Dénes István Lukács ref. lp. a 23. Zsoltár alapján szolgáltak. A temetőkertben Elekes Sámuel diakónus szólt az 1Kor 13:13 igeveréből. Testvére, gyermekei és családjaik, 8 unokája, 6 dédunokája és mindazok, akik ismerték és szerették a viszontlátás reményében búcsúznak tőle. „Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség” (Fil 1:21). (Nagy Ferencz lp.)

■ 2023. július 8-án kísértük utolsó útjára † **Torkos László** testvérünket Aradon. Testvérünk 1949. november 14-én született Szilágynagyfaluban. Ugyancsak szülőfalujában tett vallo-mást hitéről újszövetségi beme-rités által. 1976-ban munkavégzés céljából költözött Aradra, majd 1979-ben vette feleségül Nagy Arankát, akivel 44 év boldog házasságban éltek. Házasságukat az Úr két gyermekkel ajándékozta meg, Enikővel és Lászlóval. Testvérünk hosszú ideig, türelmesen viselte betegségét. 73 éves korában költözött el Teremtőjéhez. A temetési szertartáson az Arad Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztora, Szabó Sándor hirdette az igét a Zsidókhoz írt levél 11. része alapján, többek között kihangsúlyozva annak a hitnek a fontosságát, „amely nélkül lehetetlen az Istennek tetszeni”. Azzal a reménnyel búcsúztunk testvérünktől, hogy ennek a hitnek a birtokában volt. A temetésen az Arad Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezet és az Aradi Reménység Magyar Baptista Gyülekezet énekkarának tagjai szolgáltak vigasztaló énekekkel. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Szabó Sándor lp.)

■ † **Szilágyi (szül. Fodor) Rózsika**, a besztercei gyülekezet hűséges tagja 2023. július 15-én, 86 éves vándorút után szerető Megváltjához költözött. 1936. szeptember 13-án született Magyarakéce-én egy 9 gyermekes családban. 1956-ban Lupényba ment dolgozni, majd megismerte személyes Megváltóját, Jézus Krisztust, és 1957-ben beme-ritkezett. 1959 őszén házasságot kötött Szilágyi Sándorral. 1980-ban Besztercére költöztek, és a gyülekezet hűséges, aktív tagjai lettek. 2007-ben elvesztette férjét, majd 16 évig élt özvegyen. A temetésen Kelemen Sándor, a gyülekezet korábbi lelkipásztora szolgált magyarul (Jn 11:32-44) és Szabó Mihály, jelenlegi lelkipásztor román nyelven. A sírnál Borzási Sándor testvér szólt az igét. Szívébe zárja kedves emlékét egyetlen fia, menyé, unokái, dédunokája és a gyülekezet. Az Úr vigasztalja a megszorított szíveket! (Szabó Mihály lp.)

Állásfoglalás

dr. Borzási István lelkipásztornak a fúvóstalálkozón elhangzott előadásával kapcsolatban

2023. augusztus 19-én rendezték Szilágysámszonban a 10. Baptista Fúvóstalálkozót, amelyen dr. Borzási István testvér, az Ének-zene Bizottság elnöke tartott előadást. Szó esett az ének- és zenekarok általános, illetve sajátos rendeltetéséről, valamint arról a változásról, ami megtevesztő lehet a mai istentiszteleteken. Beszélt az ének- és zenekarok szolgálatában érzékelhető visszaesésről és a dicsőítő csoportoknak a közös éneklésre gyakorolt hatásáról.

Az elhangzott előadásra és az online térben kiváltott visszajelzésekre reagálva a Szövetség elnöksége jónak látja megjegyezni a következőket:

Az ének és zene a baptista misszió kezdeteitől fogva fontos eleme gyülekezeteink életének és szolgálatának. Ennek sok áldását lehet tapasztalni a közösségben. Ennek ellenére elhatárolódunk az olyan kijelentésektől, miszerint az ének- és zenekar szolgálata a baptista gyülekezetekben nélkülözhetetlen lenne, hogy nem is lehetne beszélni baptista gyülekezetekről ének- és zenekar nélkül, vagy hogy ez lenne a mindent összefogó és legértékesebb dolog, amivel mi baptisták rendelkezünk. Elismerjük azonban, hogy a zenei téren tapasztalható szélsőséges megnyilvánulások valós veszélyt jelentenek az egészséges lelkiségre és gyülekezeti életre nézve.

Egyetértünk azzal, hogy „mi nem ellenezzük a kortárs istentiszteleti módot csak azért, mert az kortárs. A manapság írt énekek is lehetnek jók és megfelelőek, és a régi sem azért jó, mert régi.” Azzal viszont nem, hogy a kortárs „dicsőítő” forma (amikor egy személy vagy egy csoport – hangszeres kísérettel vagy anélkül – vezeti az éneklést) a gonosz megtevesztése lenne; hogy emiatt válna az istentisztelet emberközpontúvá és emiatt üresedné meg a gyülekezetek, vagy hogy nem lehetne az Istennel való találkozás megtapasztalásáról beszélni a kortárs dicsőítés közben. Kíváncsún tartjuk, hogy az éneklés az egész gyülekezet szolgálata legyen, és ennek érdekében a dicsőítő csoport felerősített hangerejével ne nyomja el a közös éneklést, hanem inkább segítse és vezesse azt.

Szomorúan vesszük tudomásul, ha egyes gyülekezetekben a másodlagos dolgok kerülnek első helyre, vagy ha a formák és módszerek miatt jön létre megosztottság. Helytelenítjük a romboló kritika gyakorlását, a vitatkozásokat, egymás becsúszását, főleg amikor ez a világ- >>>

>>> hálón fékeveszett módon történik. Megállapítjuk, hogy a gyülekezeti élet egyes jelenségeit a létszámbeli apadás és a lelki hanyatlás okozza. Mindezek a megnyilvánulások alázatra és bűnbánatra kell készítsenek bennünket!

Mindezt elmondva szükségesnek tartjuk hangsúlyozni, hogy továbbra is támogatjuk az énekkarok és zenekarok szolgálatát az istentiszteleteken, de nem zárjuk ki a dicsőítő csoportok működését sem. A megoldást nem egyik vagy másik istentiszteleti formában látjuk, hanem Istennek „lélekben és igazságban” történő imádságában (Jn 4:23-24), akár énekkar- és zenekar segítségével, akár dicsőítő csoportok vezetésével. Sajnos, mindkét formában megnyilvánulhat a magamutogatás és a gonosz általi megtévesztés, de Isten magasztalására szolgál, ha együtt jár a bűnből való megtéréssel, a Jézusba vetett hittel, és a testvéri szeretet megélésével.

A bölcs ember „őt és újat hoz elő az ő élestárából” (Mt 13:52). Ezt az alapelvet alkalmazhatjuk az énekekre, az istentiszteleti és dicsőítő formákra egyaránt. Ennek fényében azzal a felhívással fordulunk a Szövetségünk gyülekezeteihez, hogy mindenekelőtt „legyünk háládatosak, melynél fogva szolgálunk az Istennek tetsző módon kegyességgel és félelemmel” (Zsid 12:28)!

Szeretettel az Urban, a Szövetség elnöksége

MEGHÍVÓ a Nőszövetség országos választói konferenciájára

Kolozsváron, 2023. október 21-én lesz megtartva a Nőszövetség országos választói konferenciája.

Miután minden missziókerület megválasztotta vezetőit, akik tagjai lesznek az országos vezetőségnek, az országos választói konferencián megválasztjuk az elnököt, a titkárt és pénztárost.

A nőtestvérek mind hivatalosak a konferenciára, de választani a képviselők fognak. A nőtestvérek képviselői az alábbiak szerint szavazhatnak: 1 – 50 nőtestvér után 1 képviselő, 51 – 100 nőtestvér után 2 képviselő, 100 fölött minden megkezdett 50 nőtestvér után még egy-egy képviselő. Kérjük szépen a nőtestvéreket, hogy mindezeket figyelembe véve szervezzék gyülekezetenként a képviselők jelenlétét a konferencián!

Szeretettel, a Nőszövetség vezetősége

Baptista 500: Kornya-emléktúra Diószegen.

Ez év szeptember 10-én a Debreceni Baptista Gyülekezet-hez tartozó Öt Talentum Közhasznú Alapítvány szervezésében heten szálltak nyeregbe Debrecenben, hogy a 43 km-re lévő Diószegre kerekezzenek Kornya Mihály sírházához. A Baptista 500 keretében érkező biciklistákat a diószegi baptista gyülekezet várta, ahol részt vettek az istentiszteleten. A debreceni vendégek ígérel, bizonyoságtételekkel szolgáltak, majd az imaházról elmentek a közeli

temetőbe Kornya Mihály síremlékéhez, ahol koszorút helyeztek el. A temetőben Kiss Zoltán helyi lekipásztor ismertette Kornya Mihály életútját, különös tekintettel a diószegi vonatkozásokra. A megemlékezést Kiss Zoltán és Pesti József debreceni evangélista imádsága zárta. Mielőtt újra nyeregbe szálltak volna, hogy hazainduljanak, a helyi gyülekezet süteménnyel, gyümölccsel erősítette a túrázókat. (Dobos Péter, Debrecen)

Baptista 500: Baptista írók és költők találkozója lesz Debrecenben.

A Debreceni Baptista Gyülekezet alapítványa, az Öt Talentum Közhasznú Alapítvány a „Baptista 500” rendezvénysorozat keretén belül ez év november 3-4-én megrendezi Debrecenben a Baptista Írók és Költők Találkozóját. Jelentkezés és több információ a dobpet@gmail.com címen.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605